

Järjestymättömät työläisnaiset.

Kirj. Elizabeth Gurley Flynn.

Suom. M. H.

Työssä olevista työläisnaisista enemmistö on vieläkin järjestymättömiä. Siiheen on monta erilaista syytä vaikuttamassa. Ensimmäinen toisia vertailussa on, he ovat tulleet teollisuuteen viimeaikoina. Heidän asemansa enempi yhtäläinen ulkomaalaisten siirtolaisten teollisuuteen tulon kanssa, joutuen kilpailemaan niiden kanssa, jotka siellä ovat ennemmin olleet ja ovat myöskin pakoitettu työskentelemään alhaisemmalla paikalla. Toiseksi, tämä kilpailu kasvattaa vihamielisyys heitä vastaan, järjestyneiden työläisten ryhmissä, niin, että ennemmin järjestyneet pyrkivät ajamaan heidät pois teollisuudesta sen sijaan, että järjestäisivät heidät. Töistä on nykyään esimerkiksi nähtävänä katuvaunumichistä ja heidän suhtautumisestaan nais konduktöreihin Clevelandissa, Brooklynessa ja muissa paikoissa.

Tämä kilpajuoksu, mikä naisten mukana tuli teollisuuteen viimeaikoina ja järjestyneiden työläisten vihamielisyys heitä vastaan on tarkea tekijä heidän järjestymättömään asemassa nähden. Myöskin on toinen vakava seikka vaikuttamassa. Naisista, jotka työskentelevät teollisuudessa, on suurijoukko nuoria tyttöjä, jotka ajattelevat, että he eivät tule kauon olemaan teollisuuden palveluksessa. He ottavat sen, kuin täysikasvuinen tyttö ottaa askeleen, kiive tessaan isänsä huoneesta aviomiehensä huoneeseen. Heille järjestyminen on satunaista ja laskevat he siitä johtuvan kustannuksia. Heidän halunsa on paasta pois kokonaan teollisuudesta, päästä naimisiin ja asettua elämään paikallaan. Me olemme olleet tämän kysymyksen yhteydessä, vähittäis kaupoissa olevien- ja monien suurien tehdas- ja konttori-työläisnaisten kanssa.

Järjestymisen käsite en voimaakkamin kasvanut vaatetus teollisuudessa olevien naisten keskuudessa, siellä, missä on suuri ulkomaalaisten ja erityisesti Venäjän Juutalais naisten lukumaara. He ovat älykkämpiä käsittämään näitä kysymyksiä, kuin jotkut toiset kansallisuudet. Näistä naisista jotkut ovat järjestyneet 15 tai 20 vuotta takaisin käsin, jolloin asema molempien, miesten

sekä naisten keskuudessa oli niin huono, että järjestyminen yksinkertaisesti tuli elämän tai kuoleman asiaksi. Miehet ja naiset järjestyivät yhteen. Naisista monet olivat pakaitettuja olemaan teollisuuden palveluksessa jälkeen naimisiin menonkin, koska hirvittävä köyhyys oli olemassa sillä ajalla. He ovat tehneet ihmeellisen harppauksen järjestymisessä muutamina viimeisinä vuosina. Ja he ovat näyttäneet todeksi, että naiset kun kerran järjestyvät niin, ovat he yhtähyviä ja vilpittömiä taistelijoita loukkataistelussa, kuin ovat työläismiehetkin.

I. W. W:n kaikki suuret lakot ovat käytännöllisesti osoittaneet todeksi saman asian. Lawrence'sissa ja Paterson'nissa me teimme erityisiä yrityksiä järjestää naisia. Me pidimme suuria kokouksia naisille ja huomasimme, että heidän vastaus oli erinomainen. Meille kokemus todella näytti todeksi, että vika naisten järjestymättömyyteen on sangen usein vanhoillisten unioiden sisäänpääsy kysymyksessä. Nämä unioidit eivät yritäkään järjestää naisia. Milloin kaivosmiehet, maalarit tai mitkä unioidit tahansa lakkoutuvat, niin he eivät ajattelekkaan tuoda naisia sen yhteyteen. He eivät koskaan tee yhtään yritystä vaikuttaa lakkoilaiden vaimoihin. He eivät koskaan koeta saada heitä ymmärtämään, mitä lakko oikeastaan on. Luonnollisesti, niinkauan kuin he eivät tätä tee, tulevat naiset maksamaan palkan, ovat lakkoon, nähden valinpitämättämiä tahi sen vastustajia.

Työnatajan asijoitsijat voivat helposti pelata naisten tietämättömyydellä, sillä onhan se tosiasia, että heidän lasten täytyy olla ilman ruokkaa ja vaatteita sekä vielä samalla aikaa velkalasku kasvaa, joka on yleinen seuraus lakoista. Naiset koettavat pakoittaa heidän puoliseitaan menemään takaisin työhön. He kiusaavat ja usein todellisesti ajavatkin heitä työmaalle. Tämä naisten lakko vastainen käsite on ollut lakkoilaiden moraliin särkemisessä suurempi tekijä, kuin me tiedämme. Lakot ovat säretty yhtä usein perheiden kyökeissä, kuin lakkovahtipaikoillakin.

Lakkolaiset menevät kokoukseen innostuneena, sillä mielellä että lujittavat yhteistä taisteluaansa. Mutta tullessaan otiansa, kohtaavat he kyyneleitä ja solvauksia. Unio ei tee pienintäkään yritystä ilmoittaa naisille syytä lakkoon. Nain ollen he jatkavat alkamaansa hinnan maksua. Työväenliikkeelle, joka on heitä välinpitämättömästi kohdellut.

Nämä kaikki kysymykseen nähden, tuovat meidät takasiin samaan asiaan, että naisten keskuudessa järjestämis- ja kasvatustyö on ehdottomasti tarpeellista. On naisjoukkioita tai kuten minä niitä kutsun "kaffi yhristymia", yhdistetty unioiden kanssa, vaan naiset eivät ole todellisena osana unioissa. Meidän täytyy käytännössä muuttaa tämä tilanne. Meidän täytyy kehittää enempi nais- puhujia ja järjestäjiä, sekä antaa ja valmistaa heille sopivia tilaisuuksia. Minä ajattelen, että niiden naisten keskuudessa, jotka ovat työväenliikkeen toiminassa mukana, on hyvä itsetietoinen arvestelukyky; joukossa ollen naisia, laadultaan tavattoman älykkäitä käytännöllisessä toiminnassa kykeneviä kilpailemaan keskinkertaisten miesten kanssa.

Kokousissa yleensä annetaan naisille vähän

huomiota ja vieläpä sosialistitkin vain muutamissa tapauksissa ovat naiskysymyisestä keskustelleet tai antaneet naispuhujalle tilaisuuden selostaa naisten tärkeästä suhteesta lakkotaisteluihin. Myöskään ei ole käytännöllistä kirjallisuutta ollenkaan. Hyvin vähän on yleistä agitatsioni kirjallisuutta, jota voidaan naisille antaa ja kiinnittää heitä järjestymään tai lakkojen oikeutta puolustamaan. Me emme halua kasvattaa vastaisia kasitteita miesten ja naisten välillä, eristää naiskysymyksen työväenliikkeestä, vaan koskaan ei tule olemaan eheää yhteistoimintaa, jos ei anneta erikoisempaa huomiota työläisnaiskysymykselle.

Työläisten tulisi oppia menneistä erehtyksistä, ja välttää niitä. Alkäämme upottako naisia puoleksi orjuuteen työväenliikkeessä, orjuuteen, misö he ovat olleet menneisyyden seuraelämässä. Loukkaitaistelun uudessa seuraelämän järjestyksessä täytyy olla taloudellinen vapaus, ei ainoastaan miehillä, mutta myöskin naisilla. Luokkaitaistelu ei tule olemaan täydellistä, ennenkuin naiset on saatu mukaan täydellä sydämellä. Jos heidät pidetään edelleenkin ulkona, niin he tulevat jatkamaan lakkojen särkemistä ja hidastuttavat työväneliikkeen kehitystä ja kasvamista.

"Enemmän Tuotantoa."

"Enemmän tuotantoa", kirkuvat teollisuuskapitalisit. "Enemmän tuotantoa", sanovat pankkiirit. "Enemmän tuotantoa", huutavat politikoitsiat. "Enemmän tuotantoa", säestävät siihen kapitalistiset sanomalehdet, jotka herrojensa tahdon tuovat julkisuuten kansalle luettavaksi. Tällä "enemmän tuotantoa" huudolla koettavat nämä riistäjä ja riistosta elävät, saada työläiset uskomaan, että kalliisiin elinkustannuksiin ja työläisten kurjaan elämään ei ole kapitalistisella tuotanto — ja jakojärjettelmällä mitään tekemistä, vaan että työläisten kurja elama johtuu muka siitä, että työläiset menevät liijan usein ja liijan suurissa joukoissa lakkoihin, siten vähentäen tuotantoa. Jos saataisi työläiset uskomaan, että he itse lakoillaan aiheuttavat elintarpeitten kohoamista ja kurjien olojensa kurjemmaksi tulemistä, niin sitten työläiset luullaan lakkaavan lakkoutumisesta ja tuotannon häiritsemisestä.

No eikö sitten työläiset ole kylliksi tuottaneet? Ovatpa tietenkin. Sen jokainen työläinen tietää. Työläiset esim. Yhdysvalloissa ovat tuottaneet paljon enemmän kuin täällä on kulutettu. Viime vuoden sokerituotanto Yhdysvaltain alueilla oli kokonaaisuudessa yli kaksi ja puoli biljoonaa paunaa. Siitä lähetettiin ulkomaille toista biljoonaa paunaa. Viime vouden hiilituotanto Yhdysvalloissa oli lähes 600 miljoonaa tonnia. Muutamissa valtioissa on laskettu hiiliparonien kiskoneen 15-2,000 prosenttiin asti voittoa hiilestä. Lakon aikana tuli hiiliparoneille kiire saamaan lakko lopetetuksi, mutta nyt jo muutamia viikkoja lakon jälkeen, on monessa paikassa hiilikaivoksia tuppattu ja palkankorotusta tutkiva komitea vaan tutkii, kohottetaanko hiilikaivostyöläisille palkkaa tai ei.

Viime vuoden räuta ja terästuotanto oli lähes 70 miljoonaa tonnia.